

ка(о)иваюсь: Умири са, Стано! З. 50. Нъ едвамъ ся умири, и той частъ отъ едно ново страшно нѣщо щеше да си изскочи изъ ума. Р. А. 95. Дошъл, разлютил се, затропал, заседал и се умирѣл. Пс. 12, 124. **Умираване** с. с. успокоиванье: И гнуснавь и тврьдѣ врѣдителень е она обичай, гдѣ-то за умираваніе дѣтето да му гуждате въ устата сисѣкъ. Л. Д. 69 р. 93.

Умислиж са ил. св. задумаюсь: Изведнажъ той са увисна и умисли, па туку ми рѣче—Л. Д. 75 р. 129. Често прегърбена бѣдна майка са завращаше умислена, защото отъ нѣдѣ нищо не чуваше. Зк. 73.

Умий ил. св. умою, вымою: Никола, сино Никола! Развѣржи ми рацети, Да си очити умѣа, Чи е днеска света недѣля, Да ся богу помоля. М. 92. Черко Янинко Янинко! Хадѣ се черко расплети, Телмаци да те юмѣятъ, Юмѣятъ и пай уплетатъ. Ч. 335. Ты да ми дѣти нагледвашъ И да ми двори помѣтешъ, Панички да си умѣишъ, Панички 'ющи лажички. ib. 273.—са, умоюсь, вымоюсь, умываюсь: Умий ся да те оплетж. Д. 69, 34. Та да ми ставишь (рекла ми) рано на утро, Да сѣ умѣетъ, да сѣ прекрѣстить. М. 15а.

Умлѣнъ пр. смолотый: Ако ся купувате умлѣно кафе, то въ него са вамира голѣмо количество цѣкорин. З. 263.

Умникъ с. м. **Умница** с. ж. умникъ,—ца: Драго е човѣку и да я поглѣда... Пѣснопойка, веселица, работница, умница и гиздосия. З. 82.

Умножж ил. св. **Умножавамъ** ил. дл. умножу,—жаю (арим.); увеличу,—чиваю: Ако приставяха първомъ на Петкова сръдоморекъ, щяха да ся отдалекатъ много мили отъ сущата, и така щяха да умножатъ примеждіето за пътуваніето си тамъ. Р. А. 128.—са, умножусь,—жаюсь, увеличусь,—чиваюсь: Колкото повѣче запознаваше прѣтѣла си Робенсынъ, толкова повече му ся умножаваше обичѣтъ къмъ него. Р. А. 119. **Умноженіе** с. с. умноженіе (арим.): Таблица за умноженіе.—

Умокрж са ил. св. омочусь: Чтомъ го усѣтишь (дѣтето), че ся е умокрило веднага го прѣпловый въ сухо. Л. Д. 69 р. 99.

Умора с. ж. утомленіе: Умората и раздраженіето му го връляхъ въ силень огънь, отъ който и умрѣ на 24 февр. 1815 л. Л. Д. 75 р. 51. Побѣдытъ му бѣхъ толкови лесны, дѣто той отъ тѣхъ осѣщаше само уморж. Р. 97.

Уморенъ пр. утомленный. **Умореничѣкъ** ум. Веднажъ Милчу по уморенчакъ отъ походба, поседна си на саянка подъ хамбарѣтъ. З. 201.

Уморнина с. ж.: Горещина, уморнина (т. е. *жизнь и нѣтъ*) Отъ Нѣдина непра'нна: Попа зета залюбила, Сестра си ѝ загубила. М. 652.